

دوو نيعمهت خه لکی تياندا دؤراون: لهش ساغی، وکاتی سهرقال نه بوون

له عبداللهی کوری عومره وه -پرهزای خویان لیبت- که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده فرموت: «دوو نيعمهت خه لکی تياندا دؤراون: لهش ساغی، وکاتی سهرقال نه بوون

[صه حجه] [بوخاری گئراوبه تبه وه]

دوو نيعمهت خه لکی تياندا دؤراون، وکاتی سهرقال نه بوون (کاتی ده سته تالی)، مرؤف ناتوانیت به ته واوه تی خوی یه کلایه بکاته وه بو پهرستی خودا نه گهر له پرووی دارایی وته ندروستیه وه حالی باش نه بیت، له وه یه که سیک له پرووی داراییه وه حالی باش بیت به لام لهش ساغ نه بیت، وله وه یه لهش ساغ بیت به لام له پرووی داراییه وه حالی باش نه بیت، وئهم دوو حالته وا له مرؤف ده کهن که نه توانیت خوی یه کلایه بکاته وه بو پهرستن وخویندن زانستی شهرعی وچاکه کاری به شیوه یه کی ته واو، به لام نه گهر که سیک ههردوو نيعمهت هه کی (لهش ساغی وسهرقال نه بوون به هوی بوونی داها تی ییویست) ییبه خشرا بوو به لام خوی ته مهل بوو نه وا ئهم که سه دؤراوه لهم بازرگانیه چاکه دا بوو به ده سته تانی پاداشته کانی قیامت.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5449>

